

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 860/05
16.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Zorana Tatalovića i dr Gligorija Spasojevića, članova veća, sa savetnikom suda Zoranom Popovićem, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog **AA**, zbog krivičnog dela neovlašćenog stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Pančevu, optuženog i njegovih branilaca, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Pančevu K.192/04 od 10.02.2005. godine, na sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, dana 16.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

I Žalbe Okružnog javnog tužioca u Pančevu, optuženog AA i njegovog branioca, advokata AB se **ODBIJAJU**, kao neosnovane i presuda Okružnog suda u Pančevu K.192/04 od 10.02.2005. godine, **POTVRĐUJE**.

II Žalbe branilaca optuženog AA, advokata AV i AG se **ODBACUJU**, kao nedozvoljene.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom, oglašen je krivim i osuđen AA, zbog krivičnog dela iz člana 245. stav 1. OKZ, primenom člana 42. i 43. OKZ, na kaznu zatvora u trajanju, od tri godine, u koju kaznu je optuženom uračunato vreme provedeno u pritvoru, od 15.11.2004. godine do 14.02.2005. godine. Od optuženog je oduzeto 501,15 grama i 2273,63 grama marihuane, 741 tableta "amfetamina", 250 grama, 25 grama, 14,6 grama, 10 grama, 4,5 grama i 1,5 gram "amfetamina". Istom presudom, optuženi je obavezan da plati, na ime troškova krivičnog postupka iznos, od 8.100,00 dinara i 5.000,00 dinara paušala.

Protiv ove presude izjavili su žalbe:

-Okružni javni tužilac u Pančevu, zbog odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom, da se pobijana presuda preinači, tako da se optuženom izrekne stroža kazna;

-optuženi, zbog odluke o kazni, sa predlogom, da mu se izrekne blaža kazna;

-branilac optuženog, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom, da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu, na ponovno suđenje. U žalbi je zahtevao da njega i optuženog sud izvesti o sednici veća.

U podnesku od 31.03.2005. godine, optuženi je otkazao punomoćje advokatima AV i AG, sa predlogom, da se njihove žalbe protiv prvostepene presude, izuzmu i ne razmatraju..

Republički javni tužilac Srbije je u podnesku, pod Ktž.1001/05 od 24.05.2005. godine, predložio, da se žalbe optuženog i njegovog branioca, advokata AB, odbiju kao neosnovane, a da se žalbe branilaca optuženog, advokata AV i AG, odbace kao nedozvoljene.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u odsutnosti Republičkog javnog tužioca, optuženog i njegovog branioca, koji su o sednici veća uredno obavješteni, pa je nakon razmatranja spisa predmeta, pobijane presude, navoda i predloga u žalbama i predloga Republičkog javnog tužioca, našao, da su žalbe optuženog i njegovog branioca, advokata AB, neosnovane, a da su žalbe advokata AV i AG, nedozvoljene.

Ispitujući prvostepenu presudu u smislu člana 380. stav 1. ZKP, Vrhovni sud nije našao da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, niti povreda krivičnog zakona, na koje pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog, advokata AB, pobija prvostepena presuda, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP i s tim u vezi navodi, da u obrazloženju presude nije naveden oblik vinosti optuženog. Po oceni Vrhovnog suda, u prvostepenoj presudi su navedeni razlozi u pogledu svih odlučnih činjenica za donošenje pravilne i zakonite odluke. U tom smislu, navedeno je i u obrazloženju da je optuženi postupao sa umišljajem (strana 12 stav jedan). Iako su tačni navodi u žalbi branioca optuženog, da je prvostepeni sud propustio da u obrazloženju izričito navede i obrazloži primenu člana 42. OKZ, Vrhovni sud nalazi, da time nije učinjena povreda krivičnog zakona iz člana 369. tačka 5. ZKP, na štetu optuženog, imajući u vidu, da je optuženom pravnosnažnom presudom kazna ublažena ispod zakonskog minimuma propisanog za navedeno krivično delo, te da ti navodi iz žalbe u suštini predstavljaju razloge koji idu na štetu optuženog.

Neosnovano se navedenom žalbom branioca optuženog, pobija prvostepena presuda, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio da je optuženi umišljajno postupao prilikom izvršenja navedenog krivičnog dela i za to su navedeni jasni i uverljivi razlozi (strana 12 stav jedan prvostepene presude). Pri tome je, prvostepeni sud svestrano ocenio sve izvedene dokaze i odbranu optuženog i pravilno utvrdio, da je optuženi navedenu količinu opojne droge neovlašćeno držao radi prodaje. Stoga se u žalbi branioca optuženog, neosnovano navodi da je prvostepeni sud, pogrešno utvrdio činjenicu da je optuženi drogu držao, radi prodaje. U vezi toga, Vrhovni sud je imao u vidu, a kako je to pravilno i prvostepeni sud utvrdio, ukupnu količinu droge koja je pronađena kod optuženog i u njegovom stanu.

Žalbom branioca optuženog se neosnovano pobija prvostepena presuda, zbog povrede krivičnog zakona. Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud, na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primenio krivični zakon, kada je našao da se u radnjama optuženog, stiču sva bitna obeležja krivičnog dela iz člana 245. stav 1. OKZ. S tim u vezi, prvostepeni sud je pravilno utvrdio subjektivna obeležja krivičnog dela, da je optuženi umišljajno postupao. Pored toga, prilikom odlučivanja o kazni, prvostepeni sud nije povredio krivični zakon na štetu optuženog, time, što u obrazloženju nije izričito naveo primenu članu 42. OKZ, tako da je žalba branioca optuženog i u ovom delu neosnovana.

Neosnovano se žalbama Okružnog javnog tužioca, pobija prvostepena presuda, zbog odluke o krivičnoj sankciji, dok je povodom žalbe branioca optuženog, odluka o kazni ispitana, u smislu člana 383. ZKP. Po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je u dovoljnoj meri cenio sve okolnosti, koje su od uticaja na dužinu kazne zatvora. Iako su tačni navodi u žalbi Okružnog javnog tužioca, da prvostepeni sud u obrazloženju presude izričito nije naveo primenu člana 42. OKZ, a za razliku od izreke, Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je navedene okolnosti u suštini cenio kao osobito olakšavajuće okolnosti. Naime, po oceni ovog suda, okolnosti da je optuženi mlađe punoletno lice, da je navršio tek 22 godine, da je skromnog materijalnog stanja, da je izdržavano lice, student, neoženjen, bez dece i do sada neosuđivan, predstavljaju osobito olakšavajuće okolnosti, tako da je opravdana primena člana 42. i 43. OKZ, prilikom izricanja kazne optuženom, kako je to navedeno u izreci prvostepene presude. Pri tome je ovaj sud imao u vidu, navode u žalbi optuženog, da mu je majka teško bolesna i da je optuženi izrazio iskreno kajanje zbog izvršenog krivičnog dela. Stoga se u žalbi Okružnog javnog tužioca, neosnovano predlaže izricanje strože kazne optuženom. Neosnovan je i predlog u žalbi optuženog, da mu se izrekne blaža kazna, imajući u vidu ukupnu količinu opojne droge, koju je optuženi neovlašćeno držao, radi prodaje. Vrhovni sud nalazi, da izrečena kazna odgovara stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i optuženog kao izvršioca, te da će se navedenom kaznom, postići svrha kažnjavanja, propisana u članu 33. OKZ.

Kako je optuženi u navedenom podnesku od 31.03.2005. godine, odustao od žalbi njegovih branilaca, advokata AV i AG, to su iste odbačene kao nedozvoljene.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 387. i člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio, kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Zoran Popović, s.r. Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpravka

an